

တိုးချင်းထွေသစ်

သင်ပြတန်း

ဂျင်ဆန်ကု ငမ္ပိုင်လင်ဂျင်သီ

အခန်း(၁)

မာမီရဲ့ စကားတွေကို နှစ်သစ်ဦး နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။ ။

သူ့ကို အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အတွက် သတို့ သမီးရွေးချယ်ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောနေ၏။

ဘာကြောင့် လဲ ...

သူ ...

လွတ်လွတ်လပ်လပ် တစ်ယောက်တည်းနေလိုသည်။ ။

ချစ်သူပင်မထား။

အနှောင်အဖွဲ့တွေကြားမှာ စိတ်မွန်းကျပ်မှာ စိုး၍ ဖြစ်သည်။ ။

“ မင်း တိမ်လွှာဖြူကို လက်ထပ်ရမယ်သား ... ”

“ ဗျာ ”

တိမ်လွှာဖြူတဲ့ ... ပိုဆိုးတယ်။

သူ့အမြင်ကတ်လွန်းတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်နေသည်။ ။

“ တိမ်လွှာဖြူကို သားလက်ထပ်ရမယ် ဟုတ်လား မာမီ ”

“ အင်း ... ”

“ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ... တိမ်လွှာဖြူနဲ့ သားက ငယ်ငယ်လေးထဲက မျက်နှာကျောတည့်တာမှ မဟုတ်တာ ... ”

“ မင်းက မချစ်လို့ အမြင်ကတ်နေမှန်းသိလို့ မာမိက လက်ထပ်ခိုင်းတာပါ ”

“ ဗျာ ... ”

“ ဘာမှ ထပ်မမေးနဲ့ တော့သား ... မင်း တိမ်လွှာဖြူ ကို လက်ထပ်ရလိမ့်မယ် ”

“ ကျွန်တော် ... ”

“ မင်း ငြင်းဆန်ဖို့ လုံးဝမစဉ်းစားနဲ့ ... ”

“ သားအနေနဲ့ တိမ်လွှာဖြူကိုအောက်ကျခံပြီး လက်ထပ်ရမှာ လား ”

“ အင်း ... ”

“ မာမိ ... ”

“ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ခဏပဲအောက်ကျသယောင်ဖြစ်မှာ ပါသား ... နောက်ဆို ကိုယ့်လက်ခုပ်ထဲကရေ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်နိုင်ရမယ် ... အဲဒါ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းပဲလေသား ... ”

“ မာမိ ... ”

“ သားက မာမိစကားဆို မြေဝယ်မကျနားထောင်တတ်တဲ့ သားဆိုတော့ မာမိက ရဲရဲတာဝန်ယူပြီး ကျွန်မသားက ရှင့်သမီးနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူပါတယ်လို့ ကိုမောင်မောင်နိုင်ကို ပြောလိုက်တယ်လေ ... ”

မာမိ ဘာသဘောနဲ့ ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို စီစဉ်ရတာလဲ။

ဦးမောင်မောင်နိုင်နဲ့ မာမီလည်း ကျောင်းတော်က ရန်စတွေရှိကြသည်။ ။

အိမ်ချင်းကပ်နေပေမဲ့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အစေးမကပ်ကြ။
ရန်စောင်နေကြသည်။ ။

“ မာမီ ... ”

“ ပြော ... ”

“ ဦးမောင်မောင်နိုင်နဲ့ မာမီကလည်း ... ”

“ ဘာကြောင်းမှ မမေးဘဲ မင်း ... လွှာကို လက်ထပ်ဖို့ ပဲ သဘောတူ
လိုက်ပါလား ... ”

တိမ်လွှာဖြူ ... မာနက မိုးထိအောင် မြင့်နေသူ။

အခြေကြီးအနေကြီးနှင့် နှစ်သစ်ဦးစိတ်ထဲမှာ အမြင်ကတ်နေမိသည်

။

အမြင်ကတ်နေပေမဲ့ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
ပြီးပြန်တတ်ဆက်ခြင်းမရှိကြ။

“ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူက စတင်တောင်းဆိုတာလဲ မာမီ ... ”

“ မာမီက ... ”

“ ဟင် ... ”

မာမီနှင့် ဦးမောင်မောင်နိုင်လည်း ခပ်တင်းတင်းနေကြတာ သူသိနေ
သည်။ ။

ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ နားမလည်နိုင်တော့။

“ဦးမောင်မောင်နိုင်နဲ့ မာမီလည်း အဆက်အစပ်မရှိပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သားနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ မာမီက သွားတောင်းဆိုရတာလဲ ...”

ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာခက်ထန်စွာဖြင့် အဝေးကို လှမ်းကြည့်နေမိသည်။

ဦးမောင်မောင်နိုင်နဲ့ မိမိ ဘာလို့ အဆက်အစပ်မရှိရမှာလဲ။

ရှိတာပေါ့ ... သားကမသိ။ တစ်ခြံနှင့် တစ်ခြံ အရင်ကလွန်စွာ ခင်မင်ခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေဆိုတာ သားကမသိ။

ပြီးတော့ ...

တစ်ချိန်က ...

ကိုမောင်မောင်နိုင်နဲ့ နန်းနန်းမြိုင်က အရမ်းချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေ။

နှုတ်ခမ်းသားတွေကို တင်းကျပ်စွာ ဖိကိုက်ထားမိသည်။

“မင်းအတိတ်က ရန်ငြိုးတွေ မကျေအေးနိုင်လို့ ကိုယ့်သမီးလေးနဲ့ မင်းသားလက်ထပ်ဖို့ တောင်းဆိုတယ်ဆိုတာ ကိုယ်သဘောပေါက်ပါတယ် နန်းနန်းမြိုင် ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ်သဘောတူပါတယ်”

ကိုမောင်မောင်နိုင်ထံတွင် မိမိဖုန်းဆက်ပြီး တောင်းဆိုတော့ လက်ခံလိုက်သည်။

“သား ...”

“ဗျာ ...”

“လောလောဆယ်တော့ သားဘက်က သူ့ကိုချစ်ခင်နှစ်သက်ဟန် အလွန်အမင်းလက်ထပ်လိုတဲ့ ဟန်ပြလိုက်ပါသား ...”

“ဟာ ... မာမိဘာတွေလုပ်နေတာလဲ ... ဒီဟာမလေးက အရမ်းမာ နကြီးတာ ဂုဏ်လည်း မောက်တယ် ... သားနဲ့ အိမ်နီးချင်းနီးနေတာ တောင် လမ်းတွေရင် နှုတ်ဆက်တာ မဟုတ်ဘူး မာမိ ”

လွှာ့ကို လမ်းမှာ ဆုံမိစဉ် သူနှုတ်ဆက်ပြီးပြဖူးသည်။ တုန့်ပြန်မှု မရှိဘဲ ပေါ်တင်ပဲ တစ်ဖက်လှည့်သွား၏။ ဘယ်လောက်အမြင်ကတ်ဖို့ ကောင်းလဲ။

“တိမ်လွှာဖြူက လူတွေကို အဖက်လုပ်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး မာမိ ... တော်ရုံယောက်ျားကို သူနဲ့ တန်တယ်လို့ တောင်ထင်မှာ မဟုတ်ဘူး ... ”

“အဲဒီမာနတွေကို ရိုက်ချိုးပစ်ဖို့ မာမိက တိမ်လွှာဖြူကို သားနဲ့ လက် ထပ်စေချင်တယ် ... ”

“ဟင် ... ”

“နှစ်သစ် ... ”

“ဗျာ ... ”

“သားက လိမ်မာပြီးသားပါ။ မာမိစကားတွေကို လက်ခံမယ်ဆိုတာ မာမိသိပါတယ် ”

မာမိက ချည်နှောင်လိုက်တဲ့ စကားတွေကို လေအေးအေးနဲ့ ပြောနေ သည်။

“တိမ်လွှာဖြူကို ဘာလို့ သွားပြီး ပတ်သက်ချင်ရတာလဲမာမိရာ ... ပြီးတော့ နေရာတကာ စိတ်ထားနူးညံ့ပြီး လူတွေအပေါ် ကိုယ်ချင်းစာနာ စိတ်ရှိတဲ့ မာမိပါ ... ”

“မာမိမှာ အကြောင်းရှိလို့ ပေါ့သား ... တခြားနေရာတွေမှာ မာမိကို

ယံချင်းစာနာစိတ်ရှိပေမဲ့ တိမ်လွှာဖြူ ကိုတော့ ကိုယ်ချင်းမစာနိုင်ဘူး သား ... ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူက ကိုမောင်မောင်နိုင်နဲ့ သီတာတို့ ရဲ့ သမီးဖြစ်နေလို့ ပဲ ... ”

သူ ... နားမလည်။

မာမီနှင့် တစ်ဖက်ခြံကလူတွေ ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေကြတာပဲ သိသ
ည် ။

ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။

“ တိမ်လွှာဖြူတို့ မိဘတွေနဲ့ မာမီအတိတ်က အကြောင်းအရာတွေ ရှိ
လို့ လား ”

“ ရှိတယ် ... ဒါပေမဲ့ မာမီမပြောနိုင်ဘူး ... သားကိုပြောပြဖို့ လည်း
မသင့်တော်ဘူးလို့ မာမီထင်မိလို့ ပဲ ... ”

သားကို မပြောပြချင်ဘူး။

အတိတ်အကြောင်းတွေကို မေ့ထားလိုက်တာကြာပြီပဲ။

ဒါပေမဲ့ ...

တစ်နေ့ကျရင်တော့ ...

ကိုမောင်မောင်နိုင်ရဲ့ နှလုံးသားတွေ ကြွေပျက်စီးသွားစေရန် ဖန်
တီးဖို့ ပဲ နန်းနန်းမြိုင် ကြံစည်နေမိသည် ။

ရှင် ...

ကျွန်မကို စိတ်ဒုက္ခတွေရောက်အောင် လုပ်ခဲ့တာပဲ။ အရှက်သိက္ခာ
တွေမဲ့အောင် ဖန်တီးသွားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ။

“ တိမ်လွှာဖြူကို ခင်မင်ရင်းနှီးမှုရအောင် ... ညနေကျရင် မာမီတို့

အဲဒီအိမ်မှာ ညစာသွားစားကြမယ် ”

“ မာမီ ... ”

“ ရှေ့ မျက်နှာနောက်ထားလိုက်စမ်းပါ သားရယ် ... မာမီအစီအစဉ်
ကို လက်ခံလိုက်စမ်းပါ ... ”

“ မာမီ ... ဘာတွေလုပ်နေတာလဲဗျာ၊ အမိပွယ်မရှိဘဲ၊ သားတို့ အ
နေနဲ့ ကိုယ့်မာနနဲ့ ကိုယ် နေရမှာ ပါ ... ”

မာမီ ... ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ။

အရင်က ...

တစ်အိမ်နဲ့ တစ်အိမ် ခပ်ကင်းကင်းနေပြီး အခုမှ ဘာလို့ အရောတဝ
င် လုပ်ချင်ရတာလဲ။

မာမီ ဘာတွေလုပ်နေလဲဆိုတာ မသိနိုင်တော့ပေ။

“ မာမီ ကိုယ်မာနနဲ့ ကိုယ်နေတာ သားအသိပဲ ... ဒါပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ
တော့ အကြိတ်အခဲတွေ အများကြီးရှိတယ်သား၊ အချိန်ကို မာမီစောင့်နေ
တာပါ ”

“ မာမီ ... ”

“ မင်း စောဒက တက်စရာမလိုဘူးနော် ... ”

မာမီအနေနဲ့ သူ့အပေါ် ဒီလောက်အထိ အမိန့်ပေး ဆက်ဆံတာမျိုး
တွေ မရှိဘဲ လွတ်လပ်စွာဖြင့် နေထိုင်စေခဲ့သည်။

အခုကိစ္စတော့ ... မထင်မှတ်တဲ့ ပေါက်ကွဲမှုပဲ။

“ တိမ်လွှာဖြူက သူ့ကိုယ်သူ အရမ်းအထင်ကြီးပြီး ဘဝင်မြင့်နေတဲ့
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲမာမီ ... သားလွမ်းမိုးနိုင်ဖို့ ဆိုတာ တကယ့်

ကို မလွယ်တဲ့ ကိစ္စပဲ ... ”

“ မင်း လွှမ်းမိုးနိုင်အောင် ကြိုးစားထားရမယ်သား ”

“ မဖြစ်နိုင်တာဘဲ မာမီ ... ”

“ ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရတာလဲ ... မင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်၊ အိမ်ထောင်ရေး သာယာစရာမလိုဘူး ... ”

မာမီမျက်ဝန်းတွေ တင်းမာခက်ထန်နေသည် ။ တင်းမာတဲ့ အရိပ်တွေထဲမှာ ကြေကွဲရိပ်တွေပါ ထပ်ဆင့်လွှမ်းမိုးနေ၏။

“ မာမီက အချိန်တစ်ခုကို စောင့်နေတာပါ ... အခုတော့ အချိန်ကျပြီသား ... ”

သားဘဝတစ်ခုလုံးက ကတိမ်းကပါးဖြစ်ရမှာ ရော မာမီစဉ်းစားမိရဲ့လားဟု မေးချင်သည် ။

မမေးရဲ ... မာမီက တာဝန်ကျေတဲ့ မိခင်တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေသည် ။

သူ့အပေါ် လိုလေသေးမရှိအောင် ဖြည့်စွမ်းပေးထားခဲ့၏။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် မုဆိုးမဖြစ်ရပေမဲ့ သားအတွက်ပဲ ဖြစ်စေခဲ့၏။

မာမီကို လက်ထပ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းခဲ့သူတွေရှိပေမဲ့ ပုံစံသွင်း လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည် ။

“ သား ... ”

“ ဗျာ ”

“ ကိုမောင်မောင်နိုင်ရဲ့ သမီးကို စိတ်သောကတွေနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးခရီး ဖြတ်သန်းတည်ဆောက်ရတာမျိုး မာမီမြင်တွေ့ချင်တယ် ”

“ဟင် ...”

သူ ... မာမီကို အံ့ဩစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်မိသည်။ တကယ့်ကို နားမလည်နိုင်တာဘဲ ဖြစ်နေရ၏။ ဒါပေမဲ့ ... စောဒက တက်ခွင့်မရှိ။ မာမီဘက်မှ သူ့ထံတောင်းဆိုခဲ့သော တစ်ခုတည်းသော အခြေအနေဘဲ။

“မင်း တိမ်လွှာဖြူကို လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားပါ ... သူ့အဖေကလည်း သူ့သမီးကို အတင်းအကျပ် လက်ထပ်စေမှာ ပါ သား ”

“ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲမာမီ ... သားအရမ်းအံ့ဩမိတာပဲ လောကကြီးထဲမှာ နေရတဲ့ အချိန်အတွင်း မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ နေရမှာ လား မာမီ ... ”

“ နေရမယ် ... ”

မာမီက ပြတ်သားသည်။

“ မင်းကို မာမီမတရားလုပ်တာ မှန်ပေမဲ့ ... အဲဒီလိုအနေထားပဲ မာမီလုပ်ခိုင်းရတော့မှာ ပဲ နှစ်သစ် ... ”

သူ ... စိတ်တွေကို လျော့ပစ်လိုက်မိသည်။

မာမီ ဆန္ဒပဲလေ။

သားအပေါ် ဘယ်တော့မှ မတရားမလုပ်ခဲ့တဲ့ မာမီပါ။ ထိုဆန္ဒသည် မာမီရဲ့ အကြီးမားဆုံး ဆန္ဒတစ်ခုပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။

“ မာမီ ဒီလောက်ဖြစ်ချင်နေတဲ့ ဆန္ဒဖြစ်နေရင်လည်း သားအတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောဖြည့်စွမ်းပေးပါ့မယ် ”

“ ဝမ်းသာလိုက်တာ သားရယ် ... တိမ်လွှာဖြူလို မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သားခြေရင်းမှာ ဝပ်ဆင်းခယပြီး ခြေသုတ်ပုဆိုး မြွေဆွယ်ကျိုးဆို

သလိုပေါ့ ... ”

မာမီလုပ်ရပ်တွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူနားမလည်နိုင်တာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ။

သူ ဖြည့်စွမ်းပေးရမှာ ပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... မာမီဆန္ဒက သူ့ဆန္ဒပဲ။ တိမ်လွှာဖြူကို လက်မထပ်ချင်လည်း လက်ထပ်ရမှာ ပဲ ဖြစ်သည်။ ။

“ နောက်မှ သားကို မာမီရှင်းပြမယ် ... လောလောဆယ်တော့ သားအနေနဲ့ တိမ်လွှာဖြူကို အောက်ကျသလိုတော့ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ... ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ပဲသားရယ်၊ နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး ”

မာမီဘာပြောပြော သူကတော့ မိခင်စကားတွေကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်တဲ့ သားလိမ်မာတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်စေရမည် ဖြစ်သည်။ ။

ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ မာမီ ဆန္ဒပဲလေ။

“ တိမ်လွှာဖြူကို လက်ထပ်ဖို့ သား သဘောတူပါတယ် မာမီ ”

“ သားရယ် ”

သားကိုဖက်ပြီး ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင် ဝမ်းသာအားရ ပြောမိသည်။ ။

“ လိမ်မာလိုက်တဲ့ သား ... မာမီသား ... ”

ကိုမောင်မောင်နိုင် ... ရှင့်အလှည့်ပဲ။ ကျွန်မ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရတဲ့ ခါးသည်းဖွယ် နေ့ရက်တွေအတွက် ရှင်ပြန်ပေးဆပ်ရမှာ ပဲလေ။

ဒါက ... သဘာဝကျပါတယ်နော်။

ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ကတော့ မိမိလုပ်ရပ်အတွက် မှန်သည် ဟု ပဲ ထင်မှ

တံထားမိနေသည်။ ။

*

အခန်း(၂)

“ ဘာပြောတယ် ဒက်ဒီ ... သမီးက ဟိုဘက်ခြံက ကိုနှစ်သစ်ဦးနဲ့ လက်ထပ်ရမယ် ဟုတ်လား ... ”

“ဟုတ်တယ် သမီး ... ”

“ ဟာ ... ဒက်ဒီကလည်း သမီးအိမ်ထောင်မပြုချင်သေးပါဘူး ... သမီး အကျင့်စရိုက်တွေနဲ့ ဖြစ်မယ်မထင်ပါဘူး ဒက်ဒီရာ ”

လွှာ ငြင်းပစ်လိုက်မိသည်။ ။ မဖြစ်နိုင်တာဘဲ ...

တော်ရုံယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လွှာစိတ်တိုင်းကျမှာ မဟုတ်။

“ ဒက်ဒီဆန္ဒကို သမီးလိုက်လျောပါ ... မောင်နှစ်သစ်ဦးက ဒက်ဒီရွေးချယ်ထားတဲ့ သမက်လောင်းပဲ ... သမီးလက်ခံပါ ... သမီးရဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေကို ဒက်ဒီသိပေမဲ့ လက်ထပ်ဖို့ တော့ သမီးငြင်းလို့ မရဘူး ... ”

“ သမီးက ယောက်ျားတွေကို အထင်မကြီးဘူး ... သူတို့ ရဲ့ ဇနီးမယားအဖြစ် ဝေယျာဝစ္စတွေလည်း မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး ဒက်ဒီ၊ တစ်ယောက်တည်း တစ်ကိုယ်တည်းပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်တာပါ ”

“ ဒက်ဒီစကားကို သမီးနားထောင်ရမယ် ... သမီးက လိမ်မာတာပဲ ... ဒက်ဒီအဖြစ်ချင်ဆုံး ဆန္ဒပဲ ... ”

ဒက်ဒီ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲဆိုတာ နားမလည်နိုင်ပေ။

ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်နဲ့ ဒက်ဒီအဆက်အသွယ်မှ မရှိတာပဲ။ တစ်ခြံနဲ့ တစ်ခြံ ကင်းကင်းနေကြသည်။ ။

“ ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်နဲ့ ဒက်ဒီ ခပ်ကင်းကင်းနေကြတာပဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ဒက်ဒီ ... ”

နန်းနန်းမြိုင် ... မင်းရင်ထဲက အငြိုးအတေးတွေကို ကိုယ်ဖြေဖျောက်ပေးချင်တာပါ။

အတိတ်က အဖြစ်တွေကြောင့် နန်းနန်းက သူ့ကို အမုန်းကြီးမုန်းပြီး အနာကြည်းကြီး နာကြည်းနေရသည်။ ။

မိမိအပြစ်ပဲ။ နန်းနန်းနှင့် ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီးမှ သမီးအမေမခင်သီနှင့် လက်ထပ်လိုက်သည်။ ။

အိမ်က သဘောတူတာမဟုတ်။ နန်းနန်းနှင့် လူကြီးမိဘတွေက သဘောတူပြီး လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ပြီးကာမှ သူကဖောက်ပြီး မခင်သီကို လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ။ အကြောင်းရှိ၏။ မခင်သီကိုလည်း ချစ်၍ မဟုတ်။

သူငယ်ချင်းအိမ်မှာ အရက်မူးပြီး ညအိပ်ရာမှ ပြဿနာ ဖြစ်ရသည်။ ။ မခင်သီနှင့် မထင်မှတ်ဘဲ မှားယွင်းမိရာမှ လက်ထပ်လိုက်ရ၏။

ကိုယ် ... ယောက်ျားပီသပြရတာပါ။ နန်းနန်းကို ကိုယ်အရမ်းချစ်မိတာပါပဲ။ သစ္စာမဲ့ချင်၍ မဟုတ်။

“ ရှင်အစောကြီးထဲက မခင်သီတို့ အိမ်ကို သွားသွားနေတာပဲ၊ ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ အရှက်ခွဲရတာလဲ ... စေ့စပ်ခဲ့ရတာလဲ၊ ရှင် သစ္စာမရှိတဲ့လူ ... လိမ်ညာ ကောက်ကျစ်တတ်တဲ့ လူ၊ လက်ထပ်ပွဲအတွက် အားလုံး စီစဉ်ပြီးမှ ရှင်ဘာလို့ သစ္စာမဲ့ရတာလဲ ”

မိမိ ရှင်းပြ၍ မရ၊ နန်းနန်းက လက်မခံပေ။ အရှက်ကြီး ရှက်သွားသ

ည် ။ နာကြည်းသွားရ၏။

“ နန်းကို ကိုယ်တစ်နေ့ကျရင် ပေးဆပ်မှုတစ်ခုတော့ ပြန်ပေးဆပ်ရမှာ ပါပဲ ... နန်းဖြစ်ချင်တာတွေ ကိုယ်ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်မှာ ပါ ”

သူ ... ပြောခဲ့သည် ။ နန်းနန်းနှင့် သူ့အကြောင်း မခင်သီကလည်း သိနေ၏။

တစ်ခြံနှင့် တစ်ခြံ စိမ်းသွားကြသည် ။

“ ဘယ်တော့မှ ရှင့်ကိုအရှုံးမပေးဘူး ... ဒီကလည်း မပြောင်းဘူး၊ ရှင်တောင် မျက်နှာပြောင်တိုက်သေးတာပဲ ... ကျွန်မလည်း နေမယ် ”

နန်းနန်းမြိုင်သည် သူ့ရှေ့မှာ ပင် ဒေါက်တာကောင်းစံဆိုသူနှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ လက်ထပ်လိုက်သည် ။

တကယ်တော့ ... ခံစားလိုက်ရသူက သူပါ။

နန်းနန်းကို ချစ်တဲ့ စိတ်နှင့် ကြေကွဲမှုတွေကို ကြိတ်မှတ်ခံစားလိုက်ရသည် ။ မိမိ သမီးလေး မွေး၏။ နန်းနန်းက သားလေးမွေးသည် ။

“ ကိုမောင်မောင်နိုင် ရှင့်ဆီက ကျွန်မတစ်ခုလောက်တော့ တောင်းဆိုချင်တယ် ... ”

နန်းနန်းဆီမှ ဖုန်းဆက်လာသည် ။

“ တောင်းဆိုပါ နန်းနန်း ... ကို ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးမဆို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြည့်စွမ်းပေးပါ့မယ် ”

“ တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး ... တစ်နေ့ကျရင် ရှင့်သမီးနဲ့ ကျွန်မသားကို လက်ထပ်ပေးဖို့ ပါပဲ ... ကျွန်မနဲ့ ရှင် လက်ထပ်ပွဲ ပျက်ခဲ့ရတာကို မကျေပွဲလေးပေါ့ ”

နန်းနန်း ဘာကိုဆိုလိုချင်တာလဲဆိုတာ သူသိသည် ။ လက်တုန့်ပြန်
ဖို့ ပဲ ဖြစ်၏။ အတိတ်က မကျေနပ်မှုတွေကို သမီးလေးအပေါ်
လက်တုန့်ပြန်တော့မည်။

မင်း ... ဘယ်တော့မှ အခဲမကျေဘူးဆိုတာ ကိုသိပါတယ်။

“ အခုထဲက ရှင့်ဆီကနေ တောင်းဆိုထားရတာလေ၊ ဘယ်လိုလဲ ...
ရှင်လက်ခံတယ် မဟုတ်လား ”

“ လက်ခံပါတယ် နန်းနန်း ... ကိုယ်ပြောထားပြီးပြီပဲ ... မင်းရဲ့
တောင်းဆိုမှုတွေအားလုံး ဘာမဆို ကိုယ်လိုက်လျောဖြည့်စွမ်းပေးမယ်
လို့ လေ ”

မိမိ သဘောတူခဲ့သည် ။ မခင်သီပင် မကျေနပ်။

“ ကိုမောင် ကျွန်မ သဘောမတူဘူး ... နန်းနန်းမြိုင်က ကျွန်မတို့ ကို
နာကြည်းနေတာပဲဟာ ... ကျွန်မ သမီးလေးကိုနှိပ်စက်မှာ ပဲ ... ကျွန်မ
သမီးလေးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး ... ကျွန်မသမီးလေး ဓားစာခံ ဖြစ်ရမ
လား ”

ရင်ခွင်ပိုက်အရွယ်လေးမှာ ပင် နန်းနန်းမြိုင်က တံဆိပ်ရိုက် တောင်း
ဆိုမှုတွေ ပြုလုပ်လာခြင်း ဖြစ်သည် ။

“ နန်းနန်းမြိုင်အပေါ်မှာ ကိုယ်တို့ တွေ မတရားလုပ်ခဲ့တာပဲ၊ အမှန်
တရားဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်ကွာ ... ”

“ ကျွန်မ သဘောမတူဘူး ... မကျေနပ်ရင် ကျွန်မကိုလာသတ်ပါ။ န
န်းနန်းမြိုင်ကို မတရားလုပ်မိတာ သမီးလေးမှ မဟုတ်တာ ”

“ မရဘူး ... မခင်သီ ဒါ ... ငါ့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ၊ သမီးကို ချစ်သူတွေ
ဘာတွေမရှိအောင် ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေ ဘာမှ ရှိမနေအောင် ထိန်းသိ

မ်းအုပ်ချုပ်ထားရလိမ့်မယ် ”

နန်းနန်းမြိုင်ရဲ့ တောင်းဆိုမှုတွေကို ဖြည့်စွမ်းပေးတာ တရားနည်းလမ်းကျတယ်လို့ မိမိထင်မိသည် ။ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်နိုင်။ လက်ခံ သဘောတူလိုက်မိသည် ။

မခင်သီ စိတ်သောကတွေခံစားပြီး ရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားရသည် ထိပ်ပင်။

“ ကျွန်မ သမီးလေးကို နှိပ်စက်မှာ ... စိတ်သောကတွေရောက်အောင် အရှက်ကွဲအောင်လုပ်မှာ ... ”

မခင်သီစကားတွေကို မိမိ ဥပေက္ခာ ပြုထားခဲ့သည် ။ မတတ်နိုင်ဘူး။ နန်းနန်းမြိုင် ဆန္ဒပဲ။

မခင်သီ ဆုံးသွားသည် ။

ဒါပေမဲ့ ... မိမိကို နန်းနန်းမြိုင်က အဆက်အဆံ မလုပ် ကင်းအောင် နေသည် ။ သားနှင့် သမီးကိုလည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုရှိအောင် မလုပ်ပေးခဲ့။

နန်းနန်းမြိုင်ရဲ့ အကြံအစည်တွေကို မိမိသိထားပြီးသား ဖြစ်သည် ။ သမီးကို စိတ်ညစ်အောင် လုပ်တာပါ။

“ ရှင့်ကတိကို တည်အောင်ကြိုးစားနော် ... ကိုမောင် ... မောင်နိုင် ရှင်ယောက်ျားပဲ ... ”

တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် သားနှင့် သမီးကို လက်ထပ်ပေးမယ့်ကိစ္စ ပြောသည် ။

မခင်သီ စိတ်ချောက်ချားမယ်ဆိုရင်လည်း ချောက်ချားစရာပင်။ နန်း

နန်းမြိုင်က အသံနှင့် နှိပ်စက်နေတော့သည်။ ။

“ ကိုယ်ကတိတည်ပါတယ် ယောက်ျားပဲ ... မင်းကို လက်မထပ်ဖြစ်ရတာက ... ”

စကားကို ဆုံးအောင် နားမထောင်ဘဲ ဖုန်းကိုချပစ်တတ်သည်။ ။ ခက်နေ၏။ ရှင်းပြတာလည်း လက်မခံ။ နန်းနန်းမြိုင်က အရှက်အကြောက်ကြီးပြီး ဂုဏ်သိက္ခာကို ကြီးမာစွာ စောင့်ထိန်းတတ်သူ ဖြစ်နေသည်။ ။ အငြိုးအတေး ကြီးနေ၏။

အခုအချိန်မှာ တော့ ... သမီးကို သားနှင့် လက်ထပ်ပေးရန် အတိအလင်း တောင်းဆိုလာခဲ့သည်။ ။

မိမိ ခေါင်းညိတ်လက်ခံခဲ့၏။ သဘောတူလိုက်၏။

သမီးက မာနကြီးပေမဲ့ လိမ်မာလွန်းသူ ဖြစ်၏။ ဦးမောင်မောင်နိုင်ရဲ့ ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ အပြစ်ကင်းစင်စွာ နေခဲ့၏။

“ ဒက်ဒီ ... ”

“ ဟင် ... ”

“ သမီး ... ဒက်ဒီစကားတွေကို ဆန့်ကျင်တာ မဟုတ်ပေမယ့် နှစ်သစ်နဲ့ သမီးက တကယ့်ကိုစိမ်းနေကြတဲ့ သူတွေပါ ... ”

“ နောက်တော့လည်း ရင်းနှီးသွားမှာ ပါ သမီးရယ် ... စိတ်မပူပါနဲ့ ၊ တချို့ဆိုရင် ... တစ်ကြိမ်တစ်ခါတောင် မြင်တွေ့ဖူးကြတဲ့ သူတွေမှ မဟုတ်ကြတာဘဲ ”

“ ဒက်ဒီက သမီး ... ယောက်ျားလေးမိတ်ဆွေ မထားရဘူး၊ ချစ်သူမထားရဘူးဆိုလို့ သမီးအမြဲတမ်း ထိန်းသိမ်းနေခဲ့ရတာ၊ ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်

ရဲ့ သားကို လက်ထပ်ဖို့ လားဟင် ”

သူမ ငယ်စဉ်က ဒက်ဒီနှင့် မာမီရန်ဖြစ်တိုင်း ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ကြောင့် ပဲ ဖြစ်နေသည်။ ။

အသက်ကြီးတော့ မာမီက ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ဟာ သမီးဒက်ဒီအချစ်ဆုံးမိန်းမတဲ့ ။

ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ကြောင့် မာမီ စိတ်သောကရောက်ပြီး သေဆုံးရတာကို သူမသိထားပြီးသား ဖြစ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ပင် ... နှစ်သစ်ကိုတွေ့တိုင်း သူမမျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် နှုတ်မဆက်ဘဲ နေမိသည်။ ။

သူမနှင့် တွေ့လျှင် နှစ်သစ်က ပြုံးပြတတ်၏။ ဒုက္ခပါပဲ။

အခုတော့ ...

သူမ လက်ထပ်ရမယ့်သူက နှစ်သစ်ဖြစ်နေသည်။ ။

“ နှစ်သစ်ကို သမီးလက်မထပ်ပါစေနဲ့ နော် ... သူ့ကိုတွေ့ရင် အမြင်ကတ်ကတ်နဲ့ သမီးက နှုတ်မဆက်ဘဲ မျက်နှာထားတင်းတင်းနဲ့ နေပြခဲ့တာ ... သူကလည်း လွှာကို အမြတ်ကတ်နေမှာ ပဲ ”

“ အရင်က ကိစ္စတွေကို မေ့ပစ်လိုက်စမ်းပါသမီး ... မောင်နှစ်သစ်ဦးကလည်း လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ ... စီးပွားရေးလောကမှာလည်း အောင်မြင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ ... ”

“ သမီးနဲ့ အရမ်းစိမ်းတာပဲ ဒက်ဒီရာ ... မဖြစ်ပါဘူး ... သမီး လက်မခံပါရစေနဲ့ ... ဒီဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ကလည်း မာမီရဲ့ ရန်သူတော်ကြီး ... ”

“ သမီး ... ဒက်ဒီစကားကို နားမထောင်ချင်တာလား ... ဒက်ဒီတို့ အ

နေနဲ့ နန်းနန်းမြိုင်အပေါ်သာ မတရားလုပ်ခဲ့ကြတာပါ။ အခု ... သမီးက ပေးဆပ်ဖို့ နာကြည်းမှုတွေပြောပျောက်သွားအောင် သမီးရဲ့ မေတ္တာ စေတနာတွေနဲ့ စွမ်းဆောင်ပေးစေချင်လို့ ပါ ”

“ ဒက်ဒီ ... ”

“ ပြော ... ”

“ ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ကို ဒက်ဒီက ပြန်ပြီးလက်ထပ်မလို့ လား ”

“ ဟင့်အင်း ... ဒက်ဒီမှာ အဲဒီအကြံအစည်မရှိပါဘူး၊ သမီးယုံပါ ... တစ်ခုပဲရှိတာ ... ဒက်ဒီကြောင့် နန်းနန်းမြိုင် အပျိုစင်ဘဝက လူတောမတိုးရဲအောင် အရှက်တကွဲဖြစ်ရတယ်၊ သမီးအမေရဲ့ ဖျားယောင်းသွေးဆောင်မှုကြောင့် ဒက်ဒီနဲ့ နန်းနန်းမြိုင် လက်ထပ်ပွဲပျက်ခဲ့ရတယ် ... သူ နာကြည်းနေတာ အပြစ်မရှိပါဘူး သမီးရယ် ... ဒက်ဒီတို့ က ပေးဆပ်ရမှာ ပါပဲ ... ”

“ ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်က သမီးကို စိတ်သောကတွေရောက်အောင် လုပ်တော့မှာ ပဲ ဒက်ဒီ ... ”

အခုတောင် ... လွှာ အတော်လေး စိတ်သောကတွေ ရောက်နေပြီ။ နှစ်သစ်နှင့် သူမက ခြံချင်းကပ်နေပေမယ့် မခင်မင်ကြ၊ စိမ်းကြသည် ။ လွှာကလည်း မာနတကြီးနှင့် နှစ်သစ်ကို မာထန်စွာ ဆက်ဆံခဲ့မိ၏။

ဘုရားရေ ...

လွှာ ... နှစ်သစ်ကို လက်ထပ်ရမယ်တဲ့ ။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ အိပ်မက်လား။ လုံးဝ မထင်မှတ်မိတဲ့ ကိစ္စပဲ။

လွှာရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးက အစကတည်းက မကောင်းတော့ဘူးဆိုတာ သိနေသည် ။ ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်ကို ယောက္ခမတော်ရမှာ လွှာ

အကြောက်ကြီးကြောက်လာရ၏။

“ နန်းနန်းမြိုင်က သမီးဒက်ဒီရဲ့ ငယ်ချစ်ဦးပဲ ... အချစ်ဆုံး မိန်းမလေ ... အဲဒီမိန်းမရဲ့ ရင်ထဲမှာ က မာမီတို့ မိသားစုအပေါ် မုန်းတီးနာကြည်းမှုတွေပဲ ကိန်းအောင်းနေတယ် ”

မာမီပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို ကြားယောင်လာမိသည်။

အခုပဲ ... လွှာစိတ်တွေကို စတင်ထိုးနှက်မှုတွေ ဖြစ်လာရပြီပဲ။

“ သမီး ... ”

“ ရှင် ... ”

“ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ မေတ္တာပဲထားပါ ... အသွားအပြန်ဆိုတာ ရှိလာမှာပါ ”

သမီးလေး စိတ်သောကရောက်ရပြီဆိုတာ မိမိသိလိုက်သည်။ အပြစ်မဲ့တဲ့ သမီးလေးပါ။

မိမိလည်း စိတ်သောကတွေ စတင်ခံစားလာရပြီဖြစ်သည်။

နန်းနန်းမြိုင် ဖြစ်စေချင်တာပဲ မဟုတ်လား။

“ ဒီညနေ နန်းနန်းမြိုင်တို့ သားအမိ ဒီမှာ ညစာလာစားလိမ့်မယ် ... အခုလောက် ဆိုရင်တော့ ... နှစ်သစ်ကိုလည်း အသိပေးလောက်ပါပြီ ”

လွှာ စိတ်တွေပူလာရသည်။ အဆင်ပြေစရာတော့ မရှိပေ။ အတိတ်က ရန်ကြွေးတွေရှိခဲ့ကြသော မိသားစုနှစ်စု ပေါင်းဖက်ကြမှာ ပါ။

“ သမီးလေး ဒက်ဒီဆန္ဒတွေကို ဖြည့်စွမ်းပေးပါ ... အနစ်နာခံပေးပါ ... နန်းနန်းမြိုင်နဲ့ မောင်နှစ်သစ်ဦးတို့ရဲ့ အချစ်ကိုရယူပေးပါ ”

ဒက်ဒီရဲ့ ကြေကွဲနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် တောင်းဆိုမှုတွေကို

လွှာမကြည့်ရက်အောင် ဖြစ်လာရသည်။ ။

လွှာ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ပေးဆပ်ရမှာ လား။ ဒေါ်နန်းနန်းမြိုင်နှင့် နှစ်သစ်ကို ဘယ်လိုပြန်ချုပ်ကိုင်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

*